

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Iubite cetitor, — Ne apropiem de sfârșitul anului. E timpul să te gândești și la această gazetă, care îți intră în casă, de atâta vreme, săptămână de săptămână. Cum stai cu plata abonamentului? Ai trimis prețul foilor pe 1934? Ori, poate de ani de zile nu ți-ai mai îndeplinit această datorie? Acuma e timpul să-ți aranjezi această afacere, nu numai de onoare și de omenie, ci și de creștinătate. A nu plăti pe cei ce te slujesc, însemnează a fura simbria slujitorului tău. A fura prețul hârtiei și munca atâtor oameni, cari trudesc în jurul acestei gazete. Mare păcat!

Nu uita deci a ne trimite plata foilor pe 1934, precum și restanțele (măcar jumătate) pe anii de mai înainte, cunoscând că vom opri gazeta, fără milă, tuturor acelor cari nu-și aduc aminte de noi și nu trimit, cel mai târziu până la 1 Decemvrie, banii cu cari ne sunt datorii.

Pe cei ce nici acum, în ceasul al 12-lea, nu plătesc, îi publicăm la lista neagră, le sistăm foaia și îi dăm în judecată.

Războiu confesional?

De o vreme încoace ortodocșii dela Sibiu își fac de cap cu declarațiile ce le fac. Indată după adunarea generală a „Agru”-lui dela Lugoș, ei au convocat adunarea generală a „For”-ului (Frăția Ortodoxă Română, care este o tovărășie ca și „Agru”-l) la Sibiu, unde s’au rostit cuvântări de dreptate împotriva bisericii unite și a conducătorilor ei „Telegraful Român”, ziarul mitropoliei ortodoxe a Sibiului, de atunci încoace o ține într’una cu vrajba și ura pe care o samănă printre frați. Tot cam acelaș lucru îl face și „Lumina Satelor”, gazeta populară a mitropoliei, numai că nu dă cu barosul, ca „Telegraful”, ci o spune mai mulcom și anume: „Este totuși trist că unitatea de trup și de suflet a neamului nostru, mai ales în Ardeal, a ramas adânc sfâșiată prin unirea cu Roma a unei părți a Românilor. . . Orice greșală ar trebui îndreptată, cu deosebire greșala unirii dela 1700, prin care puterea lumescă a catolicismului s’a întins și asupra unei părți a Românilor din Ardeal”.

Față de aceste chemări la luptă confesională, iată ce zice unul dintre cei mai de seamă preoți ortodocși din Vechiul Regat, preotul Petre Chiricuță: „La congresul „F. O. R.”-ului dela Sibiu s’au spus cuvinte grele despre uniți. . . Iată ce constatăm: „Uniții” cu Roma posedă (au) o situație incomparabil (neasămănător) privilegiată (cu mai multe favoruri) decât ortodocșii din Ardeal. În primul rând Roma n’are cum să-i stingherească în vreun fel. Roma acordă bisericii unite ardeleni cea mai deplină libertate și protecțiune. Ii lasă să se servească în ritul și în limba națională. Tinerii seminařiști „uniți” au multe avantagii ca să-și continue studiile la Roma, la „Propaganda Fide”, la „Institutul Oriental” și la alte colegii orientale. În schimbul unei comunități de credință comună cu Roma, care în esență nu cuprinde decât dogma primatului Papei, ierarhia română „unită” și biserica „unită” își are asigurată

cea mai largă autonomie. Iar „uniții”-s prea mulțumiți cu această protecțiune, de altminteri așa depărtată ca să nu fie întru nimic stânjenitoare, au astăzi mai mult ca oricând ochii îndreptați spre Roma, de unde ei pot spera să le vină, la vreme, un ajutor pentru Biserică și pentru nație, și pe calea politică, nu numai decât bisericească.

„Asta în ce privește relația exterioară (în afară) a bisericii „unite” cu Roma.

„Înlăuntru, este să observăm — nu fără admirație — consistența (ținerea laolaltă) vie și evidentă a bisericii „unite”: o ierarhie (episcopii) superioară, respectată și iubită de cler (preoți) și de credincioși, solidară (care ține laolaltă) întreolaltă; și, în genere, la ei biserica astfel disciplinată (ținută în frâu) că n’auzim de nici o ticăloșie sau silnicie administrativă de care noi ne tânguim.

„Acestei situații astfel privilegiate și înfloritoare: ortodoxia ardelenescă ce are a răspunde și cum?

„Confesionalismul, dacă este să-l acceptăm (primim), nu poate fi acceptat decât în latura sa afirmativă și pozitivă: un plus (mai mult) de merit (vrednicie) și de prestațiune (dovadă) întru slujirea lui Hristos și a nației: un plus de elevare (ridicare) și de solidaritate (ținere împreună) a ierarhiei, a clerului și a obștii.

„Iar confesionalismul negației, pur și simplu, chiar pentru temeiuri istorice: îl socotim la fel de inoportun (ne la locul și la timpul său), pe cât și primejdios”.

„Lumina Satelor” se întreabă: „Când vor înțelege oare frații din cealaltă strandă, ca să-și potrivească cântarea ca mai înainte?”

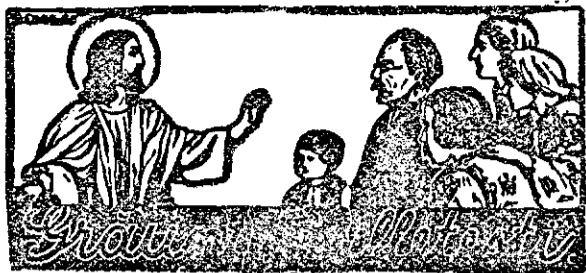
„Ii răspundem: noi totdeauna pe o formă am cântat. Noi credem că biserica noastră este cea mai bună, pentru că pe partea noastră este adevărul, ceea ce putem dovedi oricând. Aceasta am cântat-o și o cântăm într’una, de 200 ani

și mai bine. La noi credința aceasta este înrădăcinată și în popor, mai ales în părțile de miazănoapte ale Ardealului. Avem, din darul lui Dumnezeu Sfântul, arhierii cum nu putem dori mai buni: învățați, cinstiți, milostivi, harnici, înțelegători ai nevoilor credincioșilor, adevărați păstori și părinți, cu cari s’ar lăuda și cele mai culte popoare, după cum mărturisește și păr. Chiricuță. Avem în general vorbind preoți bine crescuți, învățați, cu frica lui Dumnezeu, bine disciplinați, cinstiți, credincioși, rugători către Dumnezeu, harnici și supuși întru toate arhierilor. Avem legătura aceea minunată cu Maica Romă cea bătrână, dela care atâtea bine am primit și atâtea bune am învățat, care ne oblađuște și ocrotește cu dragoste de adevărată mamă, de 200 ani și mai bine. În aceste două veacuri de legătură cu ea am făcut progrese uimitoare și deadreptul minunate, cari de atâtea ori le-au prins foarte bine și ortodocșilor. Pentru ce să ne lăpădam deci de această mamă scumpă și bună?

Frații dela Sibiu vreau războiu confesional. Face-l, dacă-l doresc? Să știe însă una, că cine scoate sabia, de sabia moare.

Noi, uniții cu maica Romă cea bătrână, de care nici moartea nu ne poate despărți, vrem confesionalism afirmativ și pozitiv, cum țere păr. Chiricuță. Noi suntem gata să arătăm și dovedim ori când „un plus de merit și prestațiune întru slujirea lui Hristos și a nației: un plus de elevare și de solidaritate a ierarhiei, a clerului și a obștii”, și apoi frații dela Sibiu arete-ne ură și mai departe, declare-ne războiu confesional, mijlocească dela guvern neîndreptățirea noastră cât mai învederată îl privește. Noi ne vom continua calea apucată, practicând mai ales porunca dragostei către Dumnezeu și către deaproapele; vom crede sus și tare în toate dogmele bisericii noastre; ne vom ruga tot mai mult pentru Preafericitul Părintele nostru dela Roma, pentru Înalt Preasfințitul Mitropolitul nostru, pentru Preasfințitul Arhiepiscopul nostru și pentru Cinstiții Preoții noștri. Ne vom da toată silința ca să mântuim sufletele credincioșilor noștri, mai cu seamă prin misiuni populare. Celor ce ne lovesc cu pietri, le vom răspunde cu pâine și ne vom ruga pentru dușmanii noștri, cântând cu sf. Biserica noastră: „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, că cu noi este Dumnezeu. Auziți până la marginea pământului. Cei puternici plecați-vă! Că de vă veți întări iarăși, iarăși veți fi biruți. Și orice sfat veți sfătui, risipiți-l va Domnul. Și cuvântul, care-l veți grăi, nu va rămânea întru voi. De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura. Pe Domnul Dumnezeu nostru îl vom cinsti cu sfințenie, și de el ne vom teme — că cu noi este Dumnezeu”.

Iuliu Malor

Să cântăm Domnului!

„Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi din destul întru toată înțelepciunea, învățându-vă și înțelepțindu-vă pe voi înșivă cu psalmi și cu laude și cu cântări spirituale, întru inimile voastre Domnului” Din apostolul Duminicii a 30-a după Rusalii sau a 13-a după Înălțarea sf. Cruci (Colosea 3, 12-16).

Marele pictor italian, Rafael, unul dintre cei mai mari maeștrii de pictură ai lumii (1483—1520), are o icoană minunată care o reprezintă pe sf. Cecilia, patroana muzicii și a cântărilor bisericesti, îmbrăcată în haine aurite, căutând cu ochii strălucitori spre ceruri. Ea pare trecută de pe pământ la ceruri, când ascultă minunatele cântece ale ingerilor, și este înconjurată de sf. apostol Pavel, de sf. Ioan Evanghelistul, de sf. Augustin și de sf. Maria Magdalena, voind să ne arate Rafael prin aceasta că cântarea bisericească trebuie să fie de așa, ca să trezească în noi credință ca a sf. evanghelist Ioan, știință ca a sf. Augustin și părere de rău și pocăință ca a sf. Maria Magdalena.

Și de fapt așa trebuie să fie cântarea bisericească. Durere, noi suntem încă la începutul începuturilor și nu înțelegem să dăm cântărilor bisericesti importanța ce li-se cuvine. La noi se cântă și acuma tot așa de prost ca înainte cu sute de ani, și mai avem și meteahna că se cântă într'atâtea feluri câte biserici avem. În biserica apuseană cântarea bisericească a făcut progrese uimitoare și cu adevărat vrednice de admirat, pe când la noi, bag-

seama și pentru marea noastră sărăcie, abia se vede vre-un progres.

Măcar că spiritul bisericii noastre este cât se poate de favorabil cântecului bisericesc. Oare nu tocmai la început și am putea zice la nașterea bisericii s'a auzit cântec minunat diu ceruri, care cânta mărire în ceruri lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bună învoire? Când Domnul nostru Isus Hristos a cinat mai pe urmă cu apostolii săi și a întemeiat sf. euharistie, a trebuit să înceapă a cânta »hallel«, adică anumiți psalmi și cântări bisericesti, cu care începea orice izraelit cina paștilor. În vremea apostolilor episcopul și poporul cântă mărirea lui Dumnezeu, pe rând, schimbându-se, când episcopul când poporul, așa cum se face la noi și astăzi la sf. liturghie. Sf. Ioan Evanghelistul ne descrie în Apocalipsul său, cum cântă cele patru ființe necunoscute, de trei ori, sfânt este Domnul Dumnezeu cel atotputernic, care a fost și este și va veni.

Psalmistul David ne îndeamnă într'una să cântăm: »Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în adunarea celor cuvioși. Veselească-se Izrail de celce l-a făcut, și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor. Să laude numele lui în hore: în timpană și în psaltire să-i cânte lui« (Psalm 149). »Lăudați pe Domnul în glas de trâmbiță, lăudați-l în psaltire și alăută. Lăudați-l în timpană hore, lăudați-l în strune și orgoane. Lăudați-l în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l în chimvale de strigare« (Psalm 150).

Sf. apostol Pavel ne îndeamnă, în epistola sa către Efeseni: »vă umpleți de Spiritul, vorbind între voi în psalmi și în laude și cântări spirituale, lăudând și cântând din inimile voastre Domnului« (5, 18—19). Sf. Apostol Iacob zice: »De pătimește rău cineva între voi, să se roage; de este cineva cu inimă bună, să cânte« (5, 13).

Sf. Ioan Gurădeaur este de părerea că nu există mijloc mai sigur de a-l ridica

pe om dela cele pământești la cele cerești decât cântarea frumoasă. Marele filosof care a fost sf. Augustin spune că cele mai frumoase zile ale vieții sale au fost cele petrecute la Milano unde a fost botezat de către sf. Ambroziu: »Oât de mult m'au atins pe mine cântecele sfinte ale poporului tău! Cum plângeam ascultând imnurile și cântecele tale! Deodată cu cântecul care-mi intra în inimă, s'a revărsat și adevărul tău în sufletul meu, trezind simțeminte cucernice, lacrimile curgeau și atât de bine se simțea sufletul meu. — (Confesiunile)«!

Papa Gregoriu cel Mare era bolnav în pat. Cu toate acestea chema cântăreții bisericesti la sine și-i învăța cântările sfinte. Papa Pius X a scris o foarte frumoasă epistolă pastorală despre cântările bisericesti, arătând marea însemnătate a acestora.

Iată pentru ce trebuie să punem și noi cât mai mare pond pe cântările bisericesti. Iată pentru ce ar trebui să se deschidă la Blaj o școală permanentă pentru cântăreții bisericesti, în care să învețe, în cel puțin 2 ani, și notele, ca pe urmă să-i poată învăța și ei pe credincioși. Ce frumos va fi când în fiecare parohie de a noastră se va cânta în 4 voci, cum se cântă în parohiile din Rusia! Când, dela începutul până la sfârșitul sf. liturghii, credincioșii cântăreți îl vor lăuda pe Dumnezeu prin cântece, iar cei necântăreți prin rugăciunile lor! Că de două ori se roagă celce cântă frumos și-l mai face și pe cel necântăreț să se roage.

Părintele Iuliu

Grecii sunt siliți să mănânce cozonac. Se știe că Grecia are foarte multe stafide, dar în schimb are puțină făină. Stafidele se pot măcina, iar din făina lor se face un cozonac foarte bun. Guvernul Greciei a dat ordin ca, dela 1 Dec. c., începând, fiecare să facă cozonac din făină de stafide. În felul acesta se folosesc stafidele, cari sunt prea multe, și nu se aduce din alte țări făină de pâine.

„Foița UNIRII POPORULUI”

Doamna Raveca și domnul Trifon în satul lor

Pe când ajunseră doamna Raveca și domnul Trifon în satul lor, era inserat bine, așa încât lumea nu-i mai putu vedea cum le șade pe domnie. Sluga și slujnica însă, rămaseră cu ochii zgâiți văzându-i îmbrăcați așa, mai cu seamă slujnica, râdea și batjocurea în inima ei pe doamna Raveca văzându-o tunsă. Ea știa a-nume că doamna Raveca e nătrăcăloasă și „tăhulie”, și că nici hainele țărănești nu și le știa pune bine pe ea, dar făcă cele domnești.

Firuța — că așa se numea slujnica — era fată deșteaptă și mai slujise și pe la oraș, așa că ea pricepea domnia mai bine decât stăpână-sa. Se bucura deci, știind că de acum înainte ea va apuca stăpână pe doamna Raveca, și astfel o va duce mai bine și poate că-i va mai crește și simbria.

Sluga se duse să-și vadă de treburile lui pe la grajd, și râdea și el în inima lui de stăpânul său, văzându-l îmbrăcat domnește, zicând că i-e grea mâna.

Firuța se apucă îndată să-și dea părerea despre hainele doamnei, pipăindu-le și zicând: — Sunt faine și șed de minune. Ștofă bună și

trainică. De departe se vede ca mătasa. Ale domnului sunt lână curată amestecată cu bumbac. Ștofă trainică. Și nici nu sunt prea scumpe, după cum e lumea de scumpă acum. Se vede că doamna Raveca se pricepe și știe alege — făcea șmechera de Firuța, iar în gândul ei râdea de se înfunda.

Firuța începu să pregătească cina, iar domniile începuseră a se desbrăca de domnie. Firuța arătă domnului Trifon cum să împătore pantalonii ca să nu se strice dunga și să nu facă „cupă” la genunchi; și tot asemenea doamnei, cum să împătore rochia ca să nu se sbărească și să nu facă crețe pe unde nu trebuie.

În sfârșit Trifon se văzu iară în cioarecii și în tipicii lui, iar doamna Raveca în iia cu „ciupag” și în rochia cea cu crețe multe, și par'că răsuflau mai ușurați. Dar asta nu era „model”.

Firuța spuse doamnei Raveca, că rochiile cele largi se pot prefăce în rochii domnești pentru toate zilele, și că ea are o prietenă croitoreasă în satul vecin, care pe lângă o plată de nimica, le va face toate. Ii mai spuse apoi ce mai trebuie ca să fie doamnă deplin, și anume, *pantalonuși, fuste, combinezoane, cămăși de iarnă și de vară; apoi jersey, pardesiu, palton, bască, ciorapi de lână, ghetete latregi, șosoni; apoi oglinda mare pentru haine femeiești, dulap mare pentru haine bărbătești, casetă pentru ținut instrumentele de*

toaletă, ca pudră, pământ, ruj de buze, „o de colon”, pieptene, cleștele pentru urdulut părul; și alte mărunțisuri.

Spuse Firuța apoi cum doamnei îi mai trebuie un rând de haine pentru sărbători mari și pentru vizite, un pardesiu și un palton negru, apoi un șal de mătasa pentru casă, ghetete de lac, mai multe perechi de ciorapi de mătasa negri, pentru ghetetele de lac, că dacă se va spiatea vre-unul, să ai să-l schimbi ca să nu stai în loș, ori să umbli cu ciorapul cusut.

Domnului de asemenea îi trebuie un rând de haine negre pentru vizite, pardesiu, ghetete de lac și ciorapi de mătasa neagră, cămăși albe, cravate negre, pălărie tare pentru sărbători mari, șal de mătasa albă, baston și mănuși de piele, culoare de ciocoladă, ca să nu umble pe stradă cu mâinile în buzunare, căci asta stă rău la un domn.

Doamnei îi mai trebuie apoi blană pe umeri, și „muf”, ea să umble cu mâinile prin buzunarele paltonului.

— Lasă că le vom face noi toate pe rând, zise Raveca, pe când Trifon se scobeia cu un deget în nas.

Că mâine era sărbătoare. Raveca se sculă de dimineață și chemă pe Firuța să-i stea într'ajutor, ca să se îmbrace. Firuța i-ar fi ajutat bueros, da stăpâna sa n'avea tot ce se ține de îmbrăcăminte a unei doamne. Ciorapi îi legă cu niște galoane tăiate dela șurtă.

Un cuvânt frăţesc

rostit de Excelenţa Sa, Înalt Prea Sfinţitul Dr. VALERIU TRAIAN FRENȚIU, episcopul român unit din Oradea, cu prilejul aniversării a 150-a a întemeierii catedralei ortodoxe din acest oraş, la 11 Noemvrie 1934

Hristos în mijlosu nostru!
Înalt Preasfinţitele Voastre,
Excelenţele Voastre Domnilor Miniştri,
Doamnelor şi Domnilor,

Am venit la acest mare praznic al bisericii române ortodoxe din Oradea, au numai din îndemna creştinesc, care ne face să ne bucurăm cu cei ce se bucură şi să suferim cu cei ce suferă, şi nu numai pentru a ne arăta recunoştinţa noastră faţă de Înaltpreasfinţitul Frate Episcop Roman Ciorogariu, care încă a ţinut să ia parte la două jubilee ale bisericii noastre, la acel de 100 ani al liceului de băieţi din Beiuş, sărbătorit în 1928, şi la acel de 150 ani al şcolii normale din Oradea, ţinut în primăvara acestui an, ci am venit mânaţi şi de un profund simţământ românesc. Praznicul D-Voastre de azi nu este numai al bisericii ortodoxe române, ci este al întreg românismului, deci şi al nostru al românilor uniţi. Praznicul D Voastre, serbarea jubileului de 150 ani dela punerea pietrii fundamentale a bisericii ortodoxe din oraşul Oradea, azi biserica Catedrală a Episcopului român ortodox din Oradea, este praznicul biruinţei româneşti, este dovada cea mai grăitoare a puterii de viaţă a neamului românesc şi dovada cea mai strălucită a drepturilor Românilor asupra acestor plaiuri.

Reprivind asupra vremilor apuse, când 150 ani în urmă, împăratul Iosif II. dă concesiune credincioşilor ortodocşi din Oradea să-şi poată ridica lăcaşul de închinare, din hrisoavele acelor vremuri trecute sfîm, că între credincioşii acestei biserici, deşi cei mai oropsiţi, cei mai neîndreptăţiţi erau Români, totuşi nu Români cei săraci dispar, ci grecii cei bogaţi şi sârbii cei puternici şi ocrotiţi de împăratul, şi biserica rămâne singur numai a

Românilor, prevestind zilele de apoi, când Români vor deveni şi politiceşte stăpâni peste plaiurile acestea, pentru cari au suferit toate vitregiile istoriei.

Nici o uşeltire n'a putut face să dispară elementul românesc din Oradea şi Crişana, oricât de mari au fost persecuţiile, căci era la el acasă, şi acestea ţinuturi îi aparţineau lui şi cu nădejdea în Dumnezeu a răbdat, ştiind, că „cui ce răbdă până în sfârşit acela se va mântui“, acela va iavinge şi ea dreptatea, ori cât este de prigoniţă, tot iese invingătoare. Cele două Catedrale româneşti aşezate în inima oraşului Oradea, vesteau lumii întregi, că Români aci nu sunt străini, ci în calitate de Stăpâni ai acestor plaiuri, aici vor rămâne pentru vecii vecilor.

Doamnelor şi Domnilor,

Misiunea celor două biserici româneşti prin realizarea aspiraţiunilor naţionale ale neamului românesc, prin biruinţa naţională la care a ajuns poporul român nu s'a terminat. Datorinţa lor nu s'a putut mărgini numai la pregătirea zilelor de glorie a Ţării româneşti, acum întregite, ci mai au o misiune de împlinit, mai au o datorinţă de satisfăcut: de a consolida Ţara, aducând pe fiii neamului nostru mai aproape de Hristos. Dacă în trecut a trebuit să luptăm pentru a ne apăra limba şi fiinţa noastră românească, azi, scăpaţi de aceasta grijă, respirând aerul libertăţii naţionale, avem datorinţa sfântă de a munci cu tot dinadinsul, ca sufletul neamului să devină din zi în zi mai creştinesc, ca pe fiii neamului să-i facem creştinai adevăraţi, cari nu numai cu vorba, ci mai ales cu fapta şi cu întreaga lor viaţă să dovedească că sunt ucenicii lui Hristos.

Bunul Dumnezeu a dat dreptate de cauză

neamului românesc, cu ajutorul lui s'a înfăptuit România-Mare, fără de Dânsul nu vom putea face ca România-Mare să devină şi o Românie fericită.

Suntem două biserici româneşti, cari urmăm acelaş scop, de a propovădui învăţătura lui Hristos. Pentru a-i aduce pe credincioşii noştri la Hristos avem aceleaşi porunci şi aceleaşi mijloace, — Sfânta jertfă liturgică şi cele şapte sfinte Taine. Către acelaş scop şi cu aceleaşi mijloace mergem pe două căi, nu opuse ci paralele, cari dacă vor rămânea paralele, niciodată nu ne vom putea ciocni, ci, întrecându-ne în dragoste şi progresând în virtuţi, ne vom întâlni în dragostea lui Hristos.

La S. Liturghie înainte de a mărturisi credinţa, şi Voi şi noi zicem: „să ne iubim unul pe altul“ şi în Simbolul Credinţei şi Voi şi noi într'un gând mărturisim că nu există decât numai „una sfântă biserică“, a lui Hristos, şi ne rugăm zilnic pentru unirea sfinţitelor lui Dumnezeu biserici, zicând: „Pentru pacea a toată lumea şi pentru bunăstarea sfinţitelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor Domnului să ne rugăm“. Mântuitorul nostru Isus Hristos ne-a zis: „Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiţi unul pe altul, precum v'am iubit şi eu pe voi să vă iubiţi unul pe altul. Din aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii mei, de veţi avea dragoste faire voi“. (Ioan 13, 34—35). Dacă ne vom examina conştiinţios în baza acestei porunci, va trebui să constatăm că suntem încă departe de o viaţă adevărat creştinească şi ambele biserici trebuie să ne gândim la o muncă internă şi intensivă, ca să ne putem ajunge scopul şi să ne împlinim misiunea, având mereu grija, după sfatul Sfântului Apostol Pavel, ca încercând a mântui pe alţii să nu ne pierdem sufletul nostru; şi, înainte de a mântui pe alţii, să ne mântuim pe noi înşine şi pe fiii propriei noastre credinţe. Via este mare, este enorm de mare iară luserătorii puţini şi slabi, şi de o parte şi de alta. Nu ne putem deci permite luxul de a slăbi poziţiile câştigate în munca viei Domnului, prin atacuri, cari, de oriunde ar veni, constituie o lipsă a dragostei de frate.

Ar fi o greşală să credem că, făcând să sângereze stânga, s'ar întări dreapta.

N'avea apoi pudră, roşu de buze, apă de colonia, — norocul că hainele îi mai miroseau încă dela bărbierişa dela oraş; dar rochia mirososa a bezină ca o maşină de îmblătit. Dar în sfârşit — astăzi merge şi așa — zicea Firuţa, — apoi până Duminecă ne vom pune în rând cum trebuie.

Învăţă apoi pe domnul cum să-şi lege cravata, dar oricât îi arăta, el nu putea s'o lege. I-o legă Firuţa şi, ca să stea la mijlocul pieptului, i-o prinsă de cămaşă cu o bumbuşcă, așa că bumbuşca nu se vedea.

Pe când trăgea olopotul şi bătea toaca la biserică domni erau îmbrăcaşi gata, şi stăteau în picioare amândoi, căci le era frică să şadă ea nu cumva să li-se zbărcească hainele.

— Aici îmi par hainele mai frumoase decât la oraş — zise Raveca într'un târziu.

— Vezi că aici numai pe astea le vezi, pe când acolo ai văzut mai multe, şi în boltă şi pe uliţă, — răspunse înţelepţeşte Trifon.

— Dar cum îi se vor părea oamenilor din sat cari n'au mai văzut haine domneşti, decât doar pe notarul şi pe notărăşiţa, pe dascălul şi pe dascăliţa, — mai zise Raveca.

— Mai trebuie încă multe până le vom avea toate, după cum ne spune Firuţa, — mai oftă Trifon.

— Le vom avea, că doară podul şi cotele sunt pline de cucuruz, hambarul de strău, soplul de fân, grajdul de vite, cotigarul de găini... Las să fim model — zise Raveca

încurajându-l, — că doară cine se poate pune cu noi în sat.

— Aşa-e. Hm!.. — Dar hai să mergem, eă a tras şi a doua oră.

— Ba mai stăi, până după ce trage la liturgie ea să ajungem tocmai la „Cheruvic“ când e biserica plină de oameni, ca să ne vadă.

— Haida noal!.. — aprobă Trifon răzământându-se pe masă, eăci era ostent de atâta stat în picioare de azi dragă dimineţă.

— Firuţa, hai şi tu la biserică — zise Raveca.

— Lasă că prânzul îl vei face tu după ce venim. Hai să auzi şi tu ce zic muierile şi fetele, şi apoi să-mi spui.

În două minute Firuţa fu gata, şi pleacă cu toţii către biserică.

Până la biserică nu întâlniră pe uliţă decât nişte copii, cari nu-i cunoşteră, dar îi salutară după cum învăţară în şcoală: — 'nă z'ua-a-a!

Biserica era tixită de lume. Când intrară ei, femeile şi bărbaţii se făcură incoace şi încolo, crezând că sunt nişte domni străini. Doamna preoteasă se şi ridică din stramă ca să poftască acolo pe doamna cea străină; dar când văzu cine-i, se așeză iar la loc, continuând a se ruga din cârticica ei.

Tot așa păşi şi învăţătorul cu Trifon, dar lumea începă să murmure, alţii să rădă, şi ochii tuturor se opreau asupra lor.

Trifon nu-şi ridică ochii de loc. Raveca nu ştia ce să mai facă cu buzele şi cum să se mai ţină ca să stea pe domnie. Aci le strângea ca o pungă, aci le întindea, aci le strângea la oialtă de gândea că vrea să le turtească, aci priadea pe cea de deasupra între dinţi, aci pe cea dedesupt, aci se uita să-şi vadă nasul; iar cu mâinile mereu sucea poşeta şi în coace şi în colo, o deschidea şi îşi scootea batista, şi îşi sufla nasul aproape de atâtea ori de câte ori zicea preotul: — Şi în vecii vecilor!.. — Atât de stors n'a fost nasul Ravecii doar nici odată, ca în sărbătoarea aceea.

Trifon se uita tot la vesta sa, la pantaloai şi la vârful ghetelor, şi parcă m'aşi putea rămăşi că în biserică el n'a văzut pe nimenea.

După sfânta slujbă, şi după ce ieşiră din biserică Raveca merse aşă la doamna preoteasă. Îi întinde mâna şi zice: — Bună ziua doamnă. Vedeţi eă m'am făcut şi eu doamnă!

— Bine Ravecă — îi răspunde preoteasa numai cât domnia se ţine cu cheltuială.

— Avem noi şi de unde cheltui, doamnă, numai sănătoşi să fim — răspunse Raveca.

— Ajute-vă Dumnezeu — îi mai zise preoteasa, întinzându-i mâna şi apoi despărţindu-se.

— O ucigă-vă sfânta slujbă — zise lelea Ioana lui Gligor. V'aşi împopoţonat şi voi ca jidovii dela oraş. Te-ai scrintit la minte Ra-

Dacă în trecut cele două biserici românești s'au putut întâlni întru apărarea sufletului românesc de atacurile străine, a fost, pentru că atunci, când era vorbă de interesele neamului, au dat la o parte micile neînțelegeri dintre ele. Și în viitor tot numai așa își vor putea împlini misiunea, de a sădi adânc în sufletele tuturor credința și morala creștină, dacă fiecare își va face datoria sa, bucurându-se din suflet și sincer de progresul și realizările celeilalte, și silindu-se să le obțină și dânsa. Unirea sufletească nu ne va face niciodată prin ură, invidie și ceartă, ci prin dragostea adevărată a lui Hristos.

Biserica română unită se bucură sincer și din tot sufletul pentru biruința ce a obținut biserica D-Voastră în cursul celor 150 ani și, prin graiul meu, Vă felicită și Vă doarește mult spor și în viitor, asigurându-Vă, că niciodată nu va privi cu invidie la realizările mărețe, pe cari le veți ajunge pentru mântuirea neamului românesc, ci va munci la rândul ei și dânsa, pentru că de des să ne întâlnim, nu în conflicte, ci în Hristos, care singur va putea și ne va da puteri, ca împreună lucrând în dragostea Lui, să înfruntăm adevărata unitate sufletească a tuturor, spre înaintarea și înflorirea neamului și a iubitei noastre Patrii.

Pocăiții din Sucufard

În drumul lor prin Șarmaș, unde se găsesse mulți pocăiți, doi credincioși din comuna noastră, s'au lăsat amăgiți de învățăturile pierzătoare de suflete ale celor rățaciți și, lăpădându-și legea strămoșească, au trecut în rândurile celor de pe drum greșit.

Acești doi pocăiți au început apoi să sâmene mai departe, în comună, sămânța rățacirii, ținând adunări pe ascuns, mai ales noaptea.

Și mulți, amăgiți de cuvinte de lup îmbrăcate în piele de oaie, au început să ia parte la adunările din lăcașul pierzării. Am început din greu a arăta prin predicile rățacirilor pocăite, și roadele predicilor s'au arătat: credincioșii au pornit-o pe calca cea dreaptă a bisericii, iar cei doi pocăiți, mai ales după ce au fost pedepsiți și de lege pentru adunări clandestine, s'au potolit și ei.

pr. Aurel Mureșian

vescă de te-ai făcut de răs? Că ești ca un câne cu oala în cap.

Las' să fie, că pot și mi-se șade, — răspunse Raveca scuturându-se ca un păsă bătut de vânt pe o dungă de rozor.

— Da scumpe-s? — Iatrebau alte femei mai bătrâne. Vestele cele mai tinere nu întrebară nimic, numai steteau grup și își șopteau printre diști: — Proștie de mândrie. Doamne ferește.

Fetele se adunară iarăși în grup și începură să rădă și să șoptească: dar când văzură între ele pe Firuța, tăcură și se împrăștiară.

Trifon povestea cu preotul și cu învățătorul, căci ceilalți bărbați se împrăștiară batjocorindu-l.

— Ușigă-te isoanele, țienitul.

— Dumnezeu să-ți ajute să-ți porți domnia în pace, Trifoane — urmă învățătorul.

— Mulțumesc! — răspunse Trifon, vesel și mândru că învățătorul i-a zis frate.

Pe uliță, cătră casă, Raveca și Trifon merseră fără să întâlnească pe cineva, căci oine îi vedea venind, intra în vre-o curte, ca să nu-i întâlnească și să nu-i salute. Numai ici-colo se mai auzea în urma lor câte un bufnet de răs de după câte o poartă.

Binecuvântarea capelilor din Simeria și Ocna de fer

Duminecă 11 Noemvrie, a avut loc binecuvântarea a două locașuri de rugăciune: unul în Simeria altul la Ocna de fer. Amândouă au răsărit din voința neclătinată a credincioșilor noștri, doritori de a-și avea local propriu de închinare și manifestare a credinței.

La Simeria credincioșii noștri formau filia când a unei, când a altei parohii din vecini, fără puțința de a se organiza mai pronunțat. În anul 1930 a fost hirotonit și numit la Bacia, pâr. Viorel Munteanu dia Turdaș cu misiunea de a lua sub îngrijirea sa și pe credincioșii din Simeria. De atunci s'a făcut organizarea lor, în baza conscripției făcute mai înainte de pâr. protopop Augustin Radu care a început a conduce și de atunci începe acțiunea de organizare. S'a găsit că avem un număr important de copii la școlile de acolo, iar numărul credincioșilor e de 300. Imediat s'a făcut cerere la C. F. R. pentru obținerea unui local de capelă. Răspunsul a fost atât de nefavorabil, încât chestiunea a suferit amânare de 4 ani. Abia anul acesta consiliul de administrație al c. f. r. a hotărât cedarea cu o chirie scăzută, pe 20 ani, a unui case muncitorești, ce aveau să o amenajeze credincioșii pe spezele lor.

Cât ce a venit hotărîrea și s'a predat localul, credincioșii s'au pus pe lucru și acolo, unde pentru cultul ortodox s'a constituit o biserică cheltuiându-se până acum 13 milioane Lei dela Casa Muncii, biserica noastră națională și ea, afară de localul în chirie, nu a primit nimic de nicăiri: dela Casa Muncii pentru că cererea încă nu a fost luată în desbatere, dela județ și comună nu, pentru că... așa s'au pus credincioșii noștri pe lucru și din propriile lor mijloace au amenajat capela, au pictat-o, au înzestrat-o cu toate cele necesare: străni, scaune, bănci, haine, cărți, etc. Merita deosebită mențione zelul preotului Viorel Munteanu care a umblat cu colecta pe unde numai a putut, punându-se însuși în fruntea ei cu 6000 Lei; alături de el dl. primcurator Ioan H deg a dat 3000 lei la colectă și a fost iarăși neobosit în a procura bisericii toate mijloacele și înlesnirile materiale; dna H deg împreună cu sora sa dna Trandafirescu, au executat eu mult zel împodobirea sfântului lăcaș. — În jurul preotului și al primului curator, toți credincioșii noștri și-au dat maximul de concurs ca să-și vadă biserica deschisă. Și, cum am putut constata din lista de colectă, toată lumea de biază a apreciat nuzința lor contribuind care cu ce a putut.

Sărbătoarea de Duminecă a fost o sărbătoare a întregii comune. La actul binecuvântării, săvârșit de Rev. Dr. Brânzeu delegat episcopesc, cu asistența PP. On. Augustin Radu protop în Deva, Valer Paveloni, protopop în Orăștie, On. Ioan Sodor, preot în Spini, Viorel Munteanu preotul localului și S. Ciumaș preot-profesor în Orăștie. Au luat parte toate autoritățile locale: pâr. Adam Lula paroh ort. Ioșif Hoboth protopop rom.-cat., I. Gazda preot ref., primarul comunei, inspectorul cfr., inginerii atelierelor, intelectualitatea locală fără deosebire de rit sau limbă. Răspunsurile le-a

executat corul din Orăștie, sub conducerea d-lui Valer Bora. Capela, nefiind destul de încăpătoare, multă lume abia din curte a putut asculta serviciul divin.

După predica rostită de Rev. N. Brânzeu, pâr. Viorel Munteanu a citit lista tuturor donatorilor în bani și obiecte, mulțumind și din partea sa poporului.

A urmat un banchet cu 100 tacâmuri, la care au rostit toasturi următorii: Rev. Brânzeu, primarul comunei, P. on. A. Radu, On. Viorel Munteanu, I. Sodor, A. Lula paroh ort., I. Hoboth protopop rom.-cat., I. Gazda preot reformat, I. H deg, primcurator.

Felicităm pe haraicii simerieni pentru succesul avut și urăm să-și vadă nu peste mult visul integral realizat: biserica în regulă și parohia organizată!

În aceeași zi s'a binecuvântat și o altă nouă capelă în Banat, în comuna fruntașă minieră Ocna de fer situată într-o vale pitorească la o distanță de 6-7 kilometri de orașul Bocșa-Montăni. Actul binecuvântării l-a săvârșit Rev. S. Ienea împreună cu M. On. protopop Sasu din Bocșa și Covrig din Ilidia.

Unirea în această comună e cu totul recentă; și nu e rezultatul vreunei propagande papistase-iezuitice, cum se aude așa de des din cealaltă stână frățească — și a multor nemulțumiri ale credincioșilor față de preotul lor, care în funcțiile sale bisericesti nu vedea altceva decât numai un mijloc de îmbogățire.

La actul binecuvântării au participat nu numai cei vre-o 200 de credincioși trecuți la S. Uaire ci și foarte mulți ortodocși, cari cu prezența lor s'au arătat simpatia față de biserica noastră și față de însuși actul unirii săvârșit în comuna lor. Atât capela destul de bine amenajată, cât și locuința viitorului preot rom.-unit constatătoare din 3 înșeperi, sunt închinare de credincioșii noștri cari acum așteaptă cu mult dor pe noul lor păstor.

Actul binecuvântării s'a făcut cu tot fastul; corul mixt foarte bun al bisericii a cântat în tot decursul sf. liturghii, iar Rev. S. Ienea a ținut o cuvântare potrivită, arătând foloasele ce le aduce un nou lăcaș al Domnului în comună. După masă au mai sosit la serbare dia Reșița On. preot paroh Mareu și dl inginer Borda. Părintele Măxer, a făcut în locul vechii Binecuvântarea Euharistică, cu care ocaziune a ținut credincioșilor de față și o prea frumoasă predică despre credința adevărată a lui Hristos.

Seara, corul, a dat în folosul bisericii un concert la care a luat parte lume multă.

Laudă se cuvine credincioșilor noștri din Ocna de fer, cari n'au pregetat nimic și au adus jertfe însemnate, numai ca să-și vadă visul realizat: Un nou lăcaș unit de închinare. Dăie bunul Dumnezeu, ca să-și vadă cât mai curând și pe noul lor preot, care să-i conducă la pășune nouă și bună, spre deplină lor îndestulare și mulțumire sufletească. Se cuvine laudă și M. On. protopop Sasu, care s'a interesat de ei cu atâta dragoste și i-a condus până în prezent.

Din Șindrești jud. Satu-Mare

În zilele de 7-11 Nov. c., Prea Cuvioșia Sa Părintele Atanasie A. Maxim egumenul Mănăstirii din Bixad, a ținut misiuni sfinte în comuna noastră, împărtășindu-ne de bogatele daruri sufletești ale Anului Sfânt. Au fost pentru noi 5 zile de sărbătoare, de sfântă bucurie sufletească, dela copilașii de școală până la bătrânii cu pleș albă. Am auzit 9 predici mângăitoare, cecece a făcut, ea, dela prima

predică, biserica — deși destul de mare — să devină neîncăpătoare chiar în zilele de lucru.

Sacerişul acestor sfinte misiuni a fost bogat: 525 mărturisiri și cuminectări — un rezultat foarte frumos într-o comună atât de mică.

Păr. misionar a fost ajutat în slujba sa de Păr. Iuliu Șurani din Șișești și Păr. V. Birsan din Ioe.

În amintirea acestor sfinte misiuni Păr. misionar ne-a binecuvântat o frumoasă cruce.
Unul din cei de față

Din Isla, jud. Mureș

Locuitorii comunei Isla, filie la parohia Mura Mare, — au avut fericirea ca la 11 l. c. să vadă cu ochii o veche și sfântă dorință a lor. În această zi s'a pus adică temelie unei noi biserici unite, căci cea veche, imbitramită, nu mai putea fi folosită.

La acest praznic al comunei au alergat și credincioșii din comunele învecinate: Mura Mare, Mura Mică, Teleacul, în frunte cu preoți și învățători.

S'a făcut o sfântă slujbă, la care *păr. Partenie Grama* a rostit frumoase cuvinte, s'a făcut sfințirea apei, s'au făcut rugăciuni și s'a cetit și semnat procesul verbal.

Acest început însemnă pentru locuitorii comunei un îmbold mai mult la lucru, ca să vadă însași sfințirea bisericii.

Din Băgaciu, T.-Mică

În zilele de 26—28 Oct. a. c., s'au ținut în comuna noastră misiuni sfinte. Preot misionar a fost *păr. Elie Magda*, din Alba-Iulia înconjurat la sf. slujbă de către *Ioan Crăciun* din Hărăglab și *păr. N. Hâncu*, preot local. Aceste sf. misiuni, primele care s'au ținut în comuna noastră, au fost pentru puținii credincioși ai comunei o adevărată mângâiere sufletească.

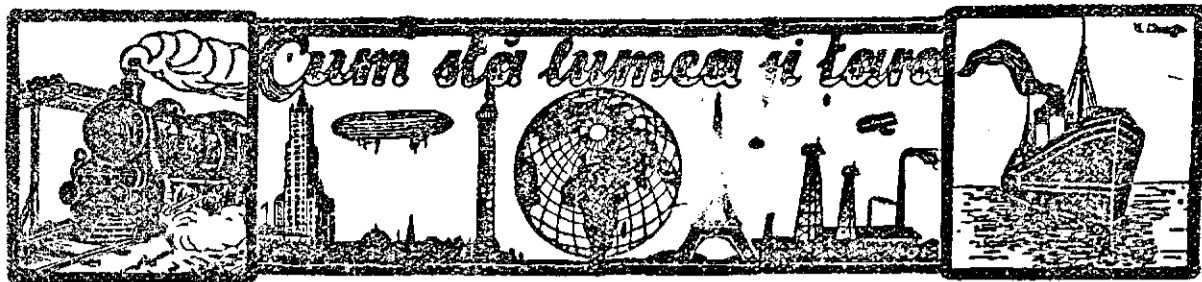
E de notat că la cuvântări au luat parte mulți și de alte confesiuni. S'au spovedit și cuminecat cu acest prilej un număr mare de credincioși, oameni în vârstă și copii de școală. În sufletele credincioșilor, sf. misiuni au adus multe daruri și a întipărit multe și folositoare învățături.

Din Oieșdea

În ziua de 4 Nov. a. c., în comuna Oieșdea s'au sfințit două clopote mari, cumpărate din daniile creștinești ale unor vrednici fii ai bisericii, cari au întors astfel lui Dumnezeu, ca jertfă o parte din roadele cu cari El i-a dăruit. La acest adevărat praznic pentru credincioșii comunei, a luat parte și *păr. Uzică*, protoșopul din Alba-Iulia.

Tot în aceeași zi după masă s'a întăinat în comună Asociațiunea „Agru”. Cu acest prilej mai mulți cărturari din comună și străini au ținut vorbiri, arătând scopul și însemnătatea acestei asociații. S'a înscris un mare număr de membrii.

Și-a vândut biserica. Turcii din Dobrogea au luat drumul spre țara lor. Multe sate au rămas părăsite de tot. Într'un sat a rămas un singur turc. Își făcea bagajele de plecare, când, ce-i trece prin gând? Rămâne biserica. Dar cu-l rămâne? Hai s'o vândă. O vinde la un bulgar și pleacă spre Turcia. Bulgarul vrea s'o strice ca să-și facă din piatră casă. Dar autoritățile nu l-au lăsat, căci biserica e a tuturor, nu se poate vinde. A rămas bulgarul cu buzele umflate, privind cu jind pe unde a plecat turcul.

S'a deschis parlamentul

Joia trecută — 15 Noembrie — parlamentul țării și-a început lucrările. Înainte de deschiderea primei ședințe, în capela Patriarhiei s'a slujit obicinuitul Te-Deum, la care a fost de față *M. Sa Regele*, guvernul în frunte cu *d. primministru Tătărăscu*, și mulți deputați și senatori.

Ședința s'a deschis precis la orele 12, când *M. Sa Regele*, însoțit de *A. S. R. Voievodul Mihai*, și-a făcut apariția, în uralele deputaților și ale senatorilor, în sala Camerei.

Dintre marii bărbați politici au lipsit dela deschiderea parlamentului *dd. Iuliu Maniu*, care se află bolnav, *Mareșal Averescu*, *Gregoriu Iunian* și *Gheorghe Brătianu*.

La începutul ședinței, *M. Sa Regele* a cetit *mesajul regal* (Cuvântarea Regelui în care se cuprinde, pe scurt, planul de lucru a sesiunii parlamentare ce începe). S'au amintit în mesaj toate chestiunile cari interesează țara: financiare, economice, armată, de politică externă etc. Din interesantele chestiuni expuse, spicim următoarele:

Domnilor senatori,
Domnilor deputați,

Sunt fericit a mă găsi iarăși în mijlocul reprezentanților țării, întruniți azi în a doua sesiune ordinară a legislaturii actuale a Corpurilor Legiuitoare.

Activitatea economică-financiară

Opera pe care Guvernul Meu și-a propus să o înfăptuiască este în plină desfășurare.

În toate domeniile vieții Statului, acțiunea de construcție și de refacere a fost dusă cu hotărâre și tenacitate, obținându-se într'un timp scurt rezultate și ameliorări simțitoare.

Situațiunea generală continuă a fi dominată de problemele cu caracter economic și financiar.

Măsurile luate până acum pentru stăpânirea acestei situații și, în special, măsurile pentru valorificarea produselor agricole și adoptarea unui nou regim de comerț exterior, împreună cu aplicarea legii lichidării datoriilor, au creat condițiunile prielnice pentru restabilirea creditului public și privat și pentru reluarea unei activități din ce în ce mai accentuate în toate domeniile economiei naționale.

Responsabilitatea ministerială

Proiectul de lege al responsabilității ministeriale și un proiect de lege cuprinzând măsurile necesare pentru o cât mai grabnică urmărire și pedepsire a prevaricatorilor banului public, vor crea garanții mai puternice pentru în-

frânarea exceselor și a abuzurilor de autoritate și pentru o mai bună gospodărie a intereselor obștești.

Pentru armată

Grija de căpetenie a Guvernului Meu se va îndrepta, azi mai mult ca oricând, spre nevoile și întărirea armatei noastre, cheazășie permanentă a existenței Statului.

Politica de pace și de concordie internațională, practică constant de toate Guvernele Mele, nu poate și nu trebuie să ne abată dela datoria ce avem, de a veghia ca armata să poată să-și îndeplinească în orice ceas datoria.

Toate nevoile armatei trebuiesc împlinite fără amânare. Pentru atingerea acestui scop, nu este efort care să fie prea mare și nu este jertfă să fie de prisos.

Politica externă

Politica externă a României a continuat să urmeze, cu hotărâre și claritate, drumul ei firesc, croit de nevoile permanente ale neamului, dela care nu se va abate niciodată pentru că numai călcându-l cu credință putem deapurarea îmbina interesul național cu necesitatea imperioasă a menținerii păcii.

Impotriva agitațiilor sterile

Greutățile vremurilor pe cari le străbatem impun tuturor factorilor de răspundere, îndatorirea de a se ținea de parte de drumul agitațiilor și discuțiilor sterile și de a se concentra numai în acțiunea de creare și de reconstrucție — singura care poate consolida definitiv Statul nostru.

Incredințat că sunteți toți pătrunși de acest comandament și că veți duce astfel la bun sfârșit opera mare ce ați început, Eu vă urez spor la muncă și rog pe Cel Atotputernic să binecuvânteze lucrările Domnilor Voastre.

EU declar deschisă sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

CAROL

Urmează semnăturile miniștrilor.

În prima ședință ce s'a ținut s'au ales președinții Corpurilor Legiuitoare. La Senat, președinte a fost ales *d. Leonte Moldovan*, care a fost în această demnitate și în sesiunea trecută, iar la Camera, tot fostul președinte, *d. N. N. Săveanu*.

Pentru celelalte locuri, de vicepreședinți, chestori, etc., s'au dat lupte grele, din pricina cărora un membru de seamă al partidului liberal, *d. N. Bănescu* dela Cluj, a și demisionat din partid.

Corpurile legiuitoare au luat apoi vacanță până Luni, în 26 l. c.

La redeschiderea lor, se prevede furtună mare de tot în jurul

afacerii „Skoda“

Oăci, în sfârșit, după multă tărgăneală, d. deputat Benteoiu a depus raportul „Skoda“ și încă în felul cum am scris noi în numărul trecut. Au fost declarați vinovați în această afacere dd.:

Mihai Popovici, fost ministru de justiție.

Gen. Cihoschi, fost ministru de războiu.

Romul Boilă, profesor universitar și colonel Georgescu.

Raportul n'a fost învrednicit de aprobarea nici unui bărbat politic din opoziție. Și d. Iorga, care este un mare vrășmaș al partidului național țărănesc, a declarat că raportul „este o mare greșală“. Chiar și d. Tătărăscu, a lăsat să se înțeleagă că guvernul nu-și asumă răspunderea raportului, spunând că „guvernul nu se amestecă în ancheta „Skoda“.

În legătură cu acest raport, a produs mare mirare faptul, că un fost ministru național-țărănist, d. Armand Călinescu, membru al Comisiei parlamentare Skoda“, a depus

un contra raport

În raportul său, d. Călinescu studiază chestiunea și ajunge la o părere cu totul contrară decât cea a dlui Benteoiu.

Camera va avea să hotărască dacă cei acuzați sunt de fapt vinovați și în acest caz ei vor fi trimiși în judecată.

Tot în legătură cu această afacere, ziarul „Epoca“, publică următoarea știre pe care o dăm sub toată rezerva:

„Partidul național-țărănesc a lăsat a înțelege guvernului, că în cazul când politica de răzbunare ar continua împotriva sa, d. Mihalache este hotărât să demisioneze pentru a trece prezența dlui Maniu.

Adunările politice din Dumineca trecută

Partidul poporului a ținut o mare adunare la Iași. A fost adunare deosebită, cu mulți membri și în care s'au spus lucruri interesante. S'a atacat rău de tot cenzura și starea de asediu, iar d. *Mareșal Averescu* între altele a făcut interesante declarații asupra politicii dela noi. Dsa a spus:

Dacă am voi să dăm cărțile pe față și să vorbim cinstit și sincer, am spune că toată activitatea politică se rezumă la următoarele trei cuvinte: goana după putere. Asta înseamnă politica în țara românească. Li spun că vor face outare bine, cutare reformă, că vor realiza proiectele cele mai frumoase pe când în realitate fiecare urmează politica personală sub masca ocupației de interes obștesc. Interesul personal în cele mai multe cazuri ia forma unui interes material. Alții poate împinși de unele porniri personale, nemateriale totuși, sau ambițiuni. Sunt foarte puțini care lucrează sincer pentru binele obștesc, resortul activității lor fiind de natură nobilă, patriotismul, fanatismul, etc.

Partidul liberal dela putere s'a întrunit la Târgoviște. A fost de față dd. Dinu Brătianu, ministrii Inculeț și

A murit cardinalul Gasparri. La Roma a încetat din viață cardinalul Gasparri, care a fost multă vreme mâna dreaptă a Papei, secretarul său. El a încheiat cu guvernul italian vestitul concordat prin care s'au restabilit între Italia și Vatican legăturile de multă vreme răcite. Moartea bătrânului cardinal a produs mare impresie în lumea întreagă.

D. Maniu a fost decorat de ministrul Franței. Guvernul francez a decorat pe d. Maniu cu „legiunea de onoare“, încă de pe vremea când răposatul Barthou a fost în vizită în țara noastră. Săptămâna trecută, ministrul Franței la București a predat marelui bărbat al țării insignele legiunii de onoare.

Conferință religioasă. Dumineca trecută, 18 i. c., *par. Dr. Ioan Suciu*, profesor la Școala Comercială Superioară de băieți din localitate, a ținut, în cadrele Reuniunii femellor gr. cat. române din Blaj, o conferință despre minunata viață a sf. Don Bosco. Conferința s'a ținut în Sala de gimnastică a liceului de băieți, și a fost însoțită de proiecțiuni. A luat parte multă lume, sala plină. Din cei câte 5 Lei dați la intrare, s'a strâns o frumoasă sumă, menită să îndulcească puțin, acum în pragul iernii, viața înăsprită a săracilor din Blaj.

Un cămin pentru studenți la București. La începutul lunii acesteia — 1 Noembrie — s'a deschis la București, Bulevardul Pache nr. 78, un cămin, menit să adaptească mai ales absolvenții de teologie cari urmează studii universitare în Capitala țării. Căminul s'a deschis datorită îngrijirii părințești a *Ex. Sale Dr. Valeriu Traian Frențiu*, Episcopul Orășii, și e pus sub conducerea P. Cuvioșiei *Sale Păr. L. Baral*, călugăr asumpționist. În cămin se primesc, în limita locurilor, și alți studenți gr.-cat.

Minunea sfântului Ianuaru. În ziua de 19 Septembrie s'a întâmplat în Napoli (Ita-

Victor Iamandi. S'au făcut declarații asupra afacerii „Skoda“, asupra împrumutului de înzestrare a țării și asupra apărării naționale.

D. Grigore Iunian a avut adunare la Craiova. Dsa a criticat dictatura și a spus că nu admite ca în țara noastră să guverneze numai două partide, liberal și național-țărănesc, deoarece aceasta este spre răul țării.

Jugoslavia cere să se facă lumină.

Guvernul jugoslav a întocmit un raport, pe care are de gând să-l trimită la Liga Națiunilor, și prin care cere să se facă lumină și să se pedepsească vinovații din atentatul dela Marsilia.

Această hotărâre a produs în toată lumea îngrijorare, căci se crede că astfel, pacea lumii, care este destul de turburată, se va turbura și mai rău. Această chestiune se va debata în decursul lunii Ianuarie anul viitor.

lia), ca în fiecare an, marea minune cu sângele sf. Ianuaru. Sângele sfântului Ianuaru se păstrează în catedrala din Napoli, într'o sticlă, pe masa altarului. Sângele este încheșat. În dimineața acelei zile se adună zeci de mii de credincioși cari cer cu tărie dela Domnul, să se întâmple minunea. Apoi încep a cânta și a se ruga, atâta vreme până nu-l ascultă Dumnezeu. Anul acesta minunea, de a se înroși a face spume și a curge sângele încheșat al sfântului, s'a întâmplat la ora zece și jumătate înainte de amiază. Numai decât primăria a anunțat minunea cu 15 pașcături de tun.

Ministrul României în Rusia. La sfârșitul lunii acesteia, d. Ed. Ciuntu, Ministrul țării noastre în Rusia, va pleca la Moscova, ca să-și ia postul în primire.

Căpitanul Șiancu a fost achitat. Căpitanul Șiancu, acela care a împușcat pe evreul Tischler, cu prilejul unui proces între acesta și Moși, a fost judecat săptămâna trecută și a fost achitat.

Un ziar care apare într'un singur exemplar. În Rusia, în părțile unde e frig de tot, apare un ziar care are un singur exemplar. Îl citesc toți locuitorii comunei, după care unul dintre ei e obligat să-l ducă în comuna vecină.

Cum se face propagandă. Fiecare țară vrea să fie vizitata de căpi mai mulți străini. Străinii lasă banii în țara unde petrec, și astfel țara câștigă. Algeria, ca să atragă cât mai mulți străini, a acordat o reducere de 50% pe vapor și pe tren, tuturor căsătoriiilor cari vin în călătoriile de nuntă. Și, scriu ziarele, că a avut un frumos câștig din aceasta.

Ne militarizăm cu totul. Mussolini a dat ordin ca toți învățătorii italieni, în timpul școlii, să fie îmbrăcați în uniformă de ofițeri. Iar dacă nu sunt ofițeri, să îmbrace uniforma fascistă. Învățătoarele încă sunt obligate să poarte uniforme.

Din milionar a ajuns vânzător de castane prăjite. Un mare bogătaș din Rusia, fiind silit să fugă la începutul revoluției rusești, a dat toată averea sa, cam 80 de milioane Lei, unui prieten, care, fiind slujbaș la stat, putea să-l îngrijească mai bine. După ce a luat banii, fostul slujbaș a fugit, și nu mai dădea nici un semn de viață. Bogătașul a început atunci să-l caute, și 5 ani a cutreerat întreaga lume în urma lui. În cele din urmă l-a găsit în România, la Hotin, trăind viață de boier. Fostul milionar a sărăcit rău de tot, și în așteptarea sfârșitului procesului, vinde castane prăjite trecătorilor pe străzile Constanței.

Un trăsnet omorâ 66 de persoane. Într'o localitate din Africa, au fost omorite de trăsnet, în timpul unei furtuni, 66 de persoane, iar altele nouă grav rănite. Toți aceștia se aflau într'o colibă mare, tocmai mâncau.

La 18 km. prin aer. Ultima călătorie făcută în stratosferă de către soții Piccard, a ajuns până la 17.672 de m. înălțime. E interesant de știut că în stratosferă nu se vede nimic, e întunec complet, și cu toate acestea, noi, de-aici de jos, vedem soarele care e dincolo de stratosferă. Cum se poate aceasta, ne va spune-o știința mai târziu.

Regele Siamului are avere în țara noastră. Un mare ziar francez scrie că Regele Siamului, care e un rege foarte bogat, ar avea proprietăți și în țara noastră.

Ceață pe Marea Neagră. La începutul acestei săptămâni, o ceață deasă s'a împânzit asupra Mării Negre. Nu se putea vedea până la distanța de 2 metri. Vapoarele au circulat tare neregulat cu acest prilej.

Pe insula șerpilor. În Marea Neagră, România are o insulă, pe care nu locuiesc decât soldații grăniceri cari o păzesc. Acești soldați sunt despărțiți cu totul de lumea de pe uscat. Duminica trecută s'a cerut la radio o danie publică, pentru ca să se poată cumpăra pe seama acelor soldați un radio, fiindu-barem astfel în legătură cu cei de pe uscat.

Doi ani între ghețarii dela nord. O femeie curajoasă a piecat, acum sunt doi ani, la polul nord, ca să cerceteze ținuturile necunoscute. Din cauza timpului, femeia despre care vorbim, a trebuit să stea între ghețari până în anul acesta. Acum de curând, a fost adusă acasă cu un vapor. Ea era din Rusia.

I-a furat banii pe cari voia să-i dea statului. Unui țaran din jurul Lugojului, i-s'au furat 32 de mii de Lei, pe coridoarele judecătorei. Hoțul n'a putut fi prins. Țăranul a declarat că din cele 32 de mii, 4 mii voia să le subscrie la împrumutul statului.

Și în Jugoslavia fuge pământul. În primăvara trecută, pământul țării noastre, în multe părți s'a prăbușit. Acum vine știre din Jugoslavia, că și acolo fuge pământul. Un deal s'a prăbușit, strivind tot ce a găsit în cale.

S'a otrăvit cu ciuperca. O copilă din jud. Buzău, în vârstă de 9 ani, a mâncat ciuperca și s'a îmbolnăvit. A murit apoi în chinuri groaznice.

Un cal turbat pe străzile Chișinăului. La începutul săptămânii acesteia, trecătorii de pe străzile Chișinăului au trecut prin clipe grele. Un cal turbat a apucat în stradă, și a început să muște. Cu mare greutate a fost prins, după ce a rănit mai multe persoane.

La locul aparițiilor

Sâmbătă, în 17 Dec., copiii soiesc la locul aparițiilor, și, cumiți, se așază în genunchi. După cinci minute, Fecioara apare, și ei, într'un glas, întrebă:

„În numele preoțimei Vă întrebăm, ce dorință aveți?”

„Să-mi ridicați o capelă”, spune apariția.

„Vom face”, se leagă copiii. Rostesc apoi „Născătoare de Dumnezeu”, și apariția dispăre.

Un martor, om așezat și chibzuit, vorbind despre apariții, spunea: „Dacă s'ar putea împărți o secundă în 10 părți, mulțimea ar putea spune cu siguranță clipa sosirii apariției, căci deși ei nu o văd, o simt foarte bine”.

A doua zi, luni, cea dintâi care zărește apariția e mica Fernandă. În ziua aceea, copiii au recitat „Născătoare de Dumnezeu”, de 39 de ori, iar miercuri în 21 Dec., ei întrebă:

„Spune-ne cine ești?”

„Eu sunt Fecioara Nepetată”, spune apariția, cuvinte pe cari numai trei dintre copii le-au auzit.

Joi în ziua următoare, copiii ce se gândesc? Să lumineze locul unde se arată de obicei Fecioara. Iar Vineri, Fernandă o întrebă:

„Pentru ce veniți aici?”

„Ca să vie oamenii în pelerinaj”.

Sâmbătă, micul Albert îi spune: „Dacă ești Fecioara Nepetată, fă vreo minune”. Iar Andréa Degelmbre adaugă: „Fă un semn, care să fie dovadă că ești Fecioara Maria”.

Nu peste multă vreme, Fecioara le va face semne mărețe.

Ziua următoare e ziua Crăciunului. Și, spre durerea copiilor și a mulțimii, Fecioara nu vine până a patra zi de Crăciun, în 28 Dec.

Cât ce o zăresc, copiii strigă împreună: „Vorbește-ne, spune-ne ceva”.

„În curând nu ne vom mai vedea”, spuse Ea.

În ziua următoare, Fecioara desface brațele, și Fernandă vede pe pieptul ei o inimă înconjurată de raze strălucitoare. În ziua următoare, aceeași vedenie, și Fecioara spune:

„Rugați-vă, rugați-vă mult”.

În ultima zi a anului, 31 Dec., la locul apariției sunt 15 mii de persoane și foarte mulți medici. Fecioara se arată de trei ori.

În următoarele două zile, copiii sunt mai mișcați ca totdeauna. Evlavioși, în genunchi, stau încremenți în fața porumbelului și mulțimea cu greu îl urnește din loc.

Apariția spune copiilor:

„Măine vă voi spune la fiecare în parte câte ceva”.

Ultima arătare

S'au strâns de astă dată 25 de mii de persoane, între cari sunt vreo 80 de medici.

Copiii cad în genunchi și se roagă. Dar mica Fernandă rămâne în picioare, în fața porumbelului, privind fix.

Deodată cade în genunchi, recitează cu glas tare „Născătoare de Dumnezeu”, se oprește, ascultă și spune: „Da, da”. Ce se întâmplase? Fecioara, după făgăduința din ajun, spune fiecărui copil câte ceva.

Micel Andréa îi spune: „Eu sunt mama lui Dumnezeu, Regina Cerurilor. Rugați-vă mereu. Adio”. Către Gilberte Voisin: „Eu voi întoarce pe cei păcătoși de pe calea rătăcirii. Adio”. Către Gilberte Degelmbre și Albert Voisin, a spus răspicat: „Adio”. Iar micul Albert i-a spus un lucru secret și altul trist.

Fecioara s'a arătat din nou, pentru ultima oară Fernandei și i-a spus:

„Iubiți-vă, fiii mei”.

„Pe mine mă iubiți?” Fericită, Fernandă răspunde: „Da”.

„Atunci jertfiți-vă pentru mine”, și Fecioara dispăre.

În zilele următoare copiii și mulțimea se reîntorc din nou în fața peșterii. Dar Regina Cerurilor nu se mai arată.

Instrucția prerogimentară la Blaj

Între ultimele legi votate de parlament, e și legea pentru instrucția prerogimentară a tinerilor dela 19—21 de ani. Cu această instrucție, în județul nostru a fost încredințat d. malor Bărbulescu.

Dsa a și concentrat la Blaj o seamă din ofițerii rezervați din județ și tineri cari au făcut deja armata. Aceștia vor face instrucție aici la Blaj apoi acasă în comunele lor, vor instrui pe tinerii prevăzuți de lege.

Duminica trecută, cu prilejul începerii cursurilor, s'a ținut în Blaj, în Sala de gimnastică a liceului de băieți, o adunare la care a luat parte multă lume. Cu acest prilej dd. prefect S. Gizdavu și maior Bărbulescu, au lămurit folosul și scopul instrucției prerogimentare.

Ai datorii mai vechi la foaie?

Scade jumătate din suma întregă, ia un mandat postal, trimite banii la gazetă și te socotim plătit de toată datoria!

Ulei din poame

Oamenii mănâncă foarte mult ulei, nu numai în post ci și de altă dată.

Ulei bun se pregătește nu numai din cânepă, din in și din sămburi de bostan, ci se pregătește și din poame.

Poamele bune pentru ulei sunt nucile, alunele și sămburii de cireșe și de vișine. Din sămburii de cireșe și vișine însă se scoate rar ulei. Mai des se scoate ulei din nuci și din alune.

Prepararea uleiului din nuci și din alune, e o măiestrie destul de simplă. Atât nucile cât și alunele se desghioacă. Sămburii se curăță bine de orice coajă ori peliță și pe urmă se zdrobesc mărunț într'o rășniță. Se frământă cu puțină apă. Se face un aluat, care se înfierbântă bine. Apoi se tescuește în vreo două-trei rânduri.

Dacă aluatul se tescuește fără să se mai înfierbânte, se stoarce un ulei foarte fin și gustos. Dacă se tescuește aluatul înfierbântat, uleiul este mai puțin gustos.

Din sămburii de cireșe și vișine se stoarce ulei ca și din nuci și din alune.

Pentru limpezirea uleiului stors se folosește acid sulfuric, iar turbureala din ulei se scoate prin spălare cu apă.

Uleiul se păstrează la răcoare, în vase bine astupate.

Uleiul stors din nuci, proaspăt este verziu și plăcut la gust. Învechindu-se se îngălbinește.

Uleiul de alune n'are miros, nici culoare.

Uleiurile sunt hrănitoare ca și grăsimile, dau căldură corpului, înlesnesc respirația și ajută la îngrășare.

În unele țări cum este Grecia, Italia și Franța de miazăzi, se mănâncă foarte mult ulei. Aici uleiul se pregătește mai cu seamă din masline.

Uleiul e greu de mistuit, dar oamenii fiind obișnuiți cu mâncările pregătite din ulei, nu suferă de stomac.

Uleiul din poame, stând la aer se întărește și ia o înfățișare rășinoasă. Din cauza aceasta se întrebunțează foarte mult în pictură și se numește *uleiu sicativ*.

Pentruca să avem ulei mult și bun la pregătirea mâncărilor, e bine să culegem nuci și alune cât mai multe. Mai cu seamă alune se găsesc atâtea prin păduri și dacă s'ar face culesul mai cu grijă, s'ar putea câștiga mult material pentru ulei.

Alunele le culeg mai cu seamă copiii, cari le zdrobesc și le mănâncă. Sătenii nu prea culeg alune, cu toate că ar avea folos foarte mare, pregătind din ele mult ulei bun pentru mâncare.

Ion Popu-Câmpeanu

Cum îngrijim de avutul nostru

Ne laudăm noi românii cu blândețea noastră. Noi, ca popor, e adevărat că nu am năvălit în țara altora, numai cu gândul jafului sau al omorului. Toți la olaltă, ca popor nu am știut ce-i răzbușunarea. Am avut prilej în ultimul războiu, și au avut toți vecinii să se convingă de bunătatea noastră de inimă, în felul cum ne-am purtat cu prizonierii de războiu. — La noi nu s'au petrecut sălbătăciile din lagărele de prizonieri din Bulgaria, de-o pildă.

Deși ungerii, în dușmănia lor, ne spuneau de veacuri: „Valahi sălbatici“, n'am dat nici un semn, când am ajuns noi deasupra, de această sălbătație.

Dacă laolaltă luați, dacă judecați după faptele neamului întreg, românii au dovedit o fire blândă, nu mai încapă în doială, că în viața singuraticilor se află destule fapte, cari nu vorbesc despre o inimă bună și miloasă.

Vom stărui numai asupra feliului cum mulți români se poartă cu animalele de casă. Numai două pilde.

Să luăm câinele, prietenul cel mai vechiu și cel mai credincios al omului. Putem spune dela început, că cei mai mulți români nu au grije și nu hrănesc cumsecade decât pe câinele ciobănesc. Acesta e boerul, ceilalți sunt cerșitorii de rând. Paza turmii e considerată și azi ca cea mai de preț slujbă pentru un câine. Dar paza casei, și adeseori a locuitorilor ei, să nu aibă cel puțin același preț?

Și totuși câinele păzitor al curții, și al întregului avut din jurul lor, e un beteag de foame aproape în toată viața lui: de îndată ce nu mai suge dela maică-sa, și până la moarte.

Câni deșirați, că le numeri coastele, vecinic furioși și însălbătați de foame, rar mai găsești ca în unele curți românești. Dacă li-se asvârle un brâu de mălai odată la zi, e mult. Adeseori hrana cânelui sunt numai oasele ce se aruncă dela mese.

Nici o gospodărie nu e așa de săracă, să nu poată hrăni un câine. Ori, dacă nu-i poate da puținul ce-l cere, românul să nu țină câine la curte. Pentru că a nu avea inimă și ați bate joc în felul acesta de o vietate, și încă de una dela curte care tragi folos, e un lucru sub vrednicia omului. — De bună seamă că mulți români nu-și dau seama de ceace fac: așa au apucat. Puțină gândire le va deschide mintea, să înțeleagă ce neomeneste se poartă când flămânzesc pe prietenul lor, și când, din nimica toată aruncă cu despicătura după ei, de-i chilăvesc. Acesta e semn nu de blândețe, ci de sălbătație.

Uitați-va apoi cum grijoso mulți de porcii cari nu sunt puși la îngrășat pentru Crăciun, ori pentru vânzare! Se pot vedea scroafe cu 6—10 porcei, cari sunt mai uscate ca scândurile. Adeseori par niște sperietori, cu răturile lungi, cu spinarea cercuită, cu coama îmburzoiată, cu pântecile bălabăindu-se, stoarse de vlagă și de izvorul laptelui.

Aproape niciodată scroafele cu porcei mici nu sunt hrănite în deajuns de românii noștri: o mână de tărâțe într'un ciubar de apă caldă.

E deajuns să vezi o astfel de arătare, pentru a ști că stăpânul ei nu e nici un om milos nici un om cuminte, adică luminat, cultivat. Oaci dacă ar fi, ar ști că tot el păgubește.

Ce să mai spunem de murdăria în care sunt ținute aceste dobitoace nenorocite, ajunse pe mâna românului? De multe ori în cotețele și închisorile lor e glodul până în genunchiu, iarna vara.

Dela Secțiile „Astrei“

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Buruian Eftimie, Ilie Ciotloș, Ursa Gheorghe, Ilie Ungurean, Vasile Oprisor.

Câte 150 Lei: Vlad Gheorghe, Petru Cristea, Gh. I. Cojocariu, Maria Bucșe, Ioan Bohoțel, Oltean Traian, Dionisiu Dancea, Ioan Oțoiu, Ciornei Vasile, Sârbu Ioan I. M.

Alte sume: Ioan Turcu 60; Pr. Petru Cristea 480; Ioan Agârbișcanu 75; Turcu Chirion 140; Ilie Ivan 75; Ziman Florian 225; Otravă Ioan 330; Pr. Nicolae Avram 450; Ștefan Varga 80; Topor Petru I. M. 330.

Rațiu Ioan Raita. Adresa am schimbat-o. Până la 31 Dec. 1934 mai aveți de plătit 98 Lei.

Petru Hedu. Din cei 150 Lei primiți, am trecut în abonamentul anului trecut Lei 75, iar 75 Lei pe anul curent.

Ioan Neamțu. Aveți de plătit încă pe 1933 Lei 90; 1934 Lei 150.

Oltean Traian. Am primit abonamentul pe 1933.

Hopârtean G. Am primit 170 Lei. Mai aveți de plătit Lei 300 — pe 1933 și 1934.

Gh. Dumitru, Ploești. Abonamentul pe 1934 l-am primit. Vă rugăm să ne scrieți exact unde să schimbăm adresa.

M. O. D. prot. E. S. Bocșă M. Despre ceia ce ne-ați scris, s'a publicat deja un raport.

Redactor: IULIU MAIOR.

Știri Medicale. Med. Univ. Dr. G. Camilla Trencsiner, medic în Blaj Str. Timoteiu Cipariu No. 23 (în casa prăvăliei „Ajutorului“ O. Dragea) specialist în stomatologie s'a reîntors din călătoria de studii din străinătate și a început din nou consultațiile pentru boli interne, femei și copii cât și pentru boli de dinți și de gură. (246) 4-4

RECLAMA

este sufletul comerțului

Iubite celitor,

Dacă ești dator la foaie, nu mai sta pe gânduri!

la un mandat postal, scrie suma pe care o ai acum la îndemână și trimite-o!

Prin aceasta dai dovadă că al omenie și vom avea și noi încredere să mai așteptăm după rest!

Administrația foli

Sub tipar!

Sub tipar!

Calendarul dela Blaj pe 1935

care va cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➔ Mai ieftin ca totdeauna! ➔

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului va fi Lei 10. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 12 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 12 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 120, iar noi trimitem 11 calendare. În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 12 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 240. Iar noi mai dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte până apare Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-Mică